

CD har ingen indvendinger mod indholdet i de to forslag, men vi har bemærket, at Kommunernes Landsforening ikke har afgivet hørings-svar til L 80 på grund af en meget kort svarfrist, hvorfor de ingen bemærkninger har på nuværende tidspunkt. Her kan det vist godt være på sin plads at opfordre til, at man giver en rimelig frist, når man sender forslag ud til høring.

Forlaget Gyldendal har på forhånd henvendt sig til Uddannelsesudvalget med kritiske bemærkninger til L 80. Dem vil jeg ikke forholde mig til nu. Det er noget, vi i givet fald må se på under udvalgsbehandlingen.

Men CD vil arbejde positivt for forslagene i udvalgene.

Poul Nødgaard (DF):

Det er meget spændende at sidde og høre på denne debat, for det er jo nærmest, som om de to lovforslag er en hel revolution. Sådan betragter jeg i hvert fald debatten som værende indtil nu.

Hvis man ser nærmere på forslagene, er der jo reelt kun tale om, at man nu får lovfæstet noget omkring Sprognævnet, og man får et par gamle bekendtgørelser fra 1892 og 1948 skruet sammen til en lov.

Når det er sagt, vil jeg sige, at de to ministre måske godt, inden de to lovforslag blev fremsat, kunne have taget en snak med ordførerne og have drøftet det lidt nærmere igennem, for der kunne jo godt være nogle detaljer deri, som vi måske i fællesskab kunne have fået skrevet ind fra starten.

Lad alt det ligge. Det, som også har været lidt fremme i dag, er sådan set hele den retskrivning, som vi fik for nogle år siden. Det har ikke været ret meget inde i debatten, og der må jeg jo nok sige som værende gift med en dansklærer i en handelsskole, at det har været utrolig svært at rette stile efter den retskrivning, fordi man næsten kan stave stort set alle ord, som man har lyst til, mere eller mindre i hvert fald. Dog kan man stadig væk ikke skrive d i gjort, for så får man som sagt sin hale smurt!

Jeg synes også, at de to ministre – de har da formentlig en vis indflydelse, det har man, når man er minister i dette land – godt ved passende lejlighed kunne sætte ind over for de såkaldte mediefolk. Jeg tænker på, når jeg sidder og hører f.eks. radioavisen, hvordan man mange gange, når man skal udtale et a, faktisk går mere og mere over i et æ. Altså maskinen er »lændet«, hvor jeg mener, den er landet. Og sådan kan jeg blive ved. Der er en masse.

Prøv engang – og kun med det ene sigte – at høre, hvor mange gange sproget på en eller anden måde forfladiges. Det har ikke noget med stavemåderne at gøre, men mere udtalen af sproget. Jeg går også ud fra, at selve udtalen af det danske sprog er en ting, der også er vigtig for os, således at i hvert fald de, der læser radioavis og lignende op, læser på et godt og forståeligt dansk.

Men forslagene tager jo ikke sigte hen imod, at man yderligere skal lempe retskrivningen, og det er jo overladt til nogle kloge folk. Jeg synes – det er min personlige opfattelse og sikkert også partiets, vil jeg tro – at det er blevet utrolig forfladiget, hvordan man kan stave mange ord. Det er så bare noget, vi må tage til efterretning, og jeg synes, det er lidt træls, når man sidder og siger: Det der, det er stavet forkert. Går man så hen og ser i Retskrivningsordbogen, nå ja, så kan det faktisk også godt staves sådan. Jeg ved ikke, om det i sin tid er lavet for, at den, der kommer til at skrive det forkerte, så også har skrevet det rigtige. Det kan vi jo så sætte et spørgsmålstegn ved.

Men i Dansk Folkeparti kan vi støtte de to lovforslag. Det er ikke noget, der vil komme til at forstyrre vores nattesøvn.

Arne Melchior (CD):

Jeg vil meget gerne benytte denne sjældne lejlighed, hvor sproget er på dagsordenen, til at henvende mig til de to sprogets ministre, som er i ilden i denne debat her vedrørende offentlige myndigheders benyttelse af vort modersmål.

Sproget er tankens spejl. Jeg har forgæves søgt i opslagsværket »Bevingede Ord« efter dette udtryk: Sproget er tankens spejl. Det står ikke optaget der. Hvis det ikke er sagt før, så er det sagt nu. Sproget er tankens spejl, og en forvirret og en knudret og indviklet brug af sproget dækker derfor også meget ofte over knudrede og forvirrede og indviklede tanker. Det indtryk får man ved læsning af mange af de henvendelser, svar osv., som offentlige myndigheders udsender.

Jeg skal give et par eksempler på det. Som regel står der i breve fra ministerier, styrelser og direktorater, at »man har modtaget Deres skrivelse . . .«. Ja, selv hr. Frank Dahlgaard brugte her i dag ordet skrivelse. Jeg vil hævde, at der ikke er noget menneske under 60, der skriver skrivelser. De skriver faktisk breve. Og hvorfor ikke tage konsekvensen af, at det, man har i hånden, netop er et brev og ikke en skrivelse, og så bruge det ord?